

**HAND
BAL
X-TRA**

WEEK VAN DE
OFFICIAL

RAYKE MANNAERT & KELLEY NJWENG-KIMBERG “WIJ WILLEN INTERNATIONALE SCHEIDSRECHTERS WORDEN”

Twee sympathieke, jonge vrouwen van Brabo Denderbelle zijn al een zestal jaren scheidsrechter, hoewel ze nog maar 22 lentes tellen. Dat vraagt om iets meer uitleg.

“Ik ben Rayke Mannaert en mijn vader – Didier Mannaert – is al vele jaren scheidsrechter. Van jongsaf aan volgde ik hem naar alle matches en ik werd zijn supporter. Van zo gauw ik zelf mocht arbitrerende – dat moet ongeveer op mijn zestiende geweest zijn – ben ik ook gaan fluiten en nadat we een scheidsrechterscursus volgden, konden wij vanaf ons achttiende jeugdwedstrijden leiden.”

“En ik ben Kelley Njweng-Kimberg en toen mijn club Buggenhout stopte met activiteiten voor meisjes, ben ik overstapt naar Brabo Denderbelle, waar Rayke dadelijk mijn beste vriendin werd. Toen zijzelf scheidsrechter wilde worden, had ze niet veel moeite om mij te overtuigen mee te doen. En sindsdien zijn we onafscheidelijk. Wij doen het allebei heel graag. Geen sprake van enige dwang vanuit de club.”

Beide jonge vrouwen kennen uit eigen ervaring ook een aantal negatieve aspecten aan hun job. “Vorige week nog hadden we te maken met veel kritische geluiden bij de supporters en ook bij de trainers. Niet leuk, maar we kunnen ermee leven. Vorig seizoen mochten we voor het eerst een wedstrijd leiden in eerste nationale vrouwen. Dat ging behoorlijk goed, maar die dames kunnen tijdens een wedstrijd ook een potje zagen, hoor!,” lacht Rayke.

“Het feit dat we twee goede vriendinnen zijn, zorgt ervoor dat we alles tegen mekaar kunnen zeggen. Zo was er een keer dat we allebei verschillend tegen een bepaalde situatie aankeken. Dat bespreken we dan zeker zo snel mogelijk, want communicatie is belangrijk en omdat we beiden willen groeien, zijn zulke besprekingen noodzakelijk, zodat we beter aanvoelen hoe we over bepaalde zaken oordelen,” beseft Kelley.

“Maar we worden goed begeleid en als we met bepaalde vragen zitten, kunnen we altijd terecht bij mijn vader, die meestal voldoende ervaring heeft om de juiste richtlijnen te geven. Meestal krijgen we van hem ook opbouwende kritiek. Het is immers onze ambitie om nationaal scheidsrechter te worden en onze droom is eigenlijk om

internationaal ref te worden. Momenteel worden wij het ‘toekomstkoppel’ genoemd,” maar Rayke heeft daar ook wel enkele bedenkingen bij.

“Misschien kan ons voorbeeld ertoe strekken dat er meer meisjes of vrouwen scheidsrechter worden, want naast ons, kennen we alleen een vrouwelijk koppel uit Evergem en twee Franstalige collega’s. Eigenlijk is het bij de refs nog een echte mannenwereld. Natuurlijk moet je in deze job sterk in jouw schoenen staan om overeind te blijven, maar ik heb ook het aanvoelen dat de vrouwen een beetje minderwaardig behandeld worden.”

Is deze job eigenlijk combineerbaar met andere taken? “Ik ben zelf leerkracht. Ik heb in de loop van de week wel tijd om te gaan lopen en mijn conditie op peil te houden, terwijl het in het weekeinde meestal om avondmatches gaat. Zelf kan ik wegens een recente knieblessure niet meer als speelster aantreden bij Brabo,” vertelt Rayke.

“Ik heb ook een knieblessure gehad, maar ik zou nog kunnen aantreden als speelster. Al geef ik steeds de voorkeur aan het arbitrerende. Dat gaat voor. Ik studeer zelf nog voor verpleegkundige en om de twee weken heb ik een stage, maar ik probeer die zo veel mogelijk in de voormiddag te zetten. Dat kan geregeld worden,” weet Kelley.

Welke argumenten zou je jongeren meegeven om scheidsrechter te worden? “Het is gewoon heel fijn om mensen tegen te komen. Je komt er meer tegen dan in louter clubverband. Je leert ook veel beter het handbal kennen, omdat je ook beter de reglementen kent. Eén van de absolute voorwaarden om scheidsrechter te worden. Ik waardeer het dan ook heel erg dat bepaalde clubs, zoals o.a. Waasmunster, regelmatig haar jeugdspelers verplicht om de cursussen spelregels te volgen. Misschien kunnen er op die manier ook wel een aantal jongeren de smaak te pakken krijgen om scheidsrechter te worden,” klinkt het unaniem.

Marcel Coppens

Okt. 2022

Cover: © VHV